

DYREKTYWA DELEGOWANA KOMISJI (UE) 2025/2062

z dnia 14 października 2025 r.

zmieniająca załącznik do decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW w odniesieniu do włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW z dnia 25 października 2004 r. ustanawiającą minimalne przepisy określające znamiona przestępstw i kar w dziedzinie nielegalnego handlu narkotykami ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 1a ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1322 ⁽²⁾ komitet naukowy Agencji Unii Europejskiej ds. Narkotyków („Agencja”), powiększony zgodnie z procedurą określoną w art. 10 ust. 4 tego rozporządzenia, sporządził w dniach 20 i 21 maja 2025 r. sprawozdania z oceny zagrożeń dotyczące nowych substancji psychoaktywnych: 2-metylometakatynonu (2-MMC), N-etylonorpentedronu (NEP) i 4-bromometakatynonu (4-BMC). W dniu 27 maja 2025 r. Agencja przedłożyła Komisji i państwom członkowskim sprawozdania z oceny zagrożeń.
- (2) 2-MMC, NEP i 4-BMC to syntetyczne katynony o działaniu psychostymulującym. Są to produkty pochodne katynonu, ściśle powiązane z metkatynonem (efedronem), mające podobne do niego działanie psychostymulujące. Zarówno 2-MMC, jak i 4-BMC mają podobne do 4-metylometakatynonu (mefedronu, 4-MMC) działanie psychostymulujące. 2-MMC ma podobne do 3-metylometakatynonu (3-MMC) działanie psychostymulujące. NEP ma podobne do pentedronu działanie psychostymulujące. 4-BMC ma podobne do 4-chlorometakatynonu (4-CMC) i 3-bromometakatynonu (3-BMC) działanie psychostymulujące. Katynon, metkatynon, mefedron (4-MMC), 3-MMC, 4-CMC i pentedron są objęte kontrolą na podstawie Konwencji Narodów Zjednoczonych o substancjach psychotropowych z 1971 r.
- (3) 2-MMC jest dostępny w Unii co najmniej od 2013 r. i wykryto go w 23 państwach członkowskich. Z dostępnych danych wynika, że dostępność 2-MMC znacznie wzrosła od 2022 r. Spośród 2 196 przypadków zgłoszonych w latach 2013–2024 1 902 przypadki miały miejsce w latach 2022–2024 (odpowiada to ilości 45,7 tony).
- (4) Informacje pochodzące z konfiskat i pobranych próbek wskazują, że 2-MMC jest zwykle dostępny na rynku narkotykowym w postaci proszku. Zgłoszono również istnienie tej substancji w innych postaciach, takich jak tabletki, kapsułki, płyny czy materiał ziołowy, ale w znacznie mniejszym zakresie.
- (5) Pięć państw członkowskich zgłosiło łącznie osiem przypadków śmiertelnych, w których potwierdzono ekspozycję na 2-MMC. Jedno państwo członkowskie zgłosiło również jeden przypadek ostrego zatrucia bez skutku śmiertelnego, w którym potwierdzono ekspozycję na 2-MMC. Trzy państwa członkowskie zgłosiły 40 przypadków ostrego zatrucia, w których podejrzewano ekspozycję lub prawdopodobnie doszło do ekspozycji na 2-MMC.
- (6) NEP jest dostępny w Unii co najmniej od 2013 r. i wykryto go w 25 państwach członkowskich. Od 2022 r. skonfiskowano około 11 ton NEP w postaci proszku, co stanowi 99 % całkowitej ilości skonfiskowanego NEP w tej postaci od czasu, gdy rozpoczęto monitorowanie tej substancji w Unii.
- (7) Informacje pochodzące z konfiskat i pobranych próbek wskazują, że NEP jest zwykle dostępny na rynku narkotykowym w postaci proszku. Zgłoszono również istnienie tej substancji w innych postaciach, takich jak tabletki, kapsułki, płyny czy materiał ziołowy, ale w znacznie mniejszym zakresie.
- (8) Sześć państw członkowskich zgłosiło łącznie 63 przypadki śmiertelne, w których potwierdzono ekspozycję na NEP. Dwa państwa członkowskie zgłosiły również pięć przypadków ostrego zatrucia bez skutku śmiertelnego, w których potwierdzono ekspozycję na NEP.

⁽¹⁾ Dz.U. L 335 z 11.11.2004, s. 8, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2004/757/oj.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/1322 z dnia 27 czerwca 2023 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Narkotyków (EUDA) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1920/2006 (Dz.U. L 166 z 30.6.2023, s. 6, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1322/oj>).

- (9) 4-BMC jest dostępny w Unii co najmniej od 2011 r. i wykryto go w 18 państwach członkowskich. Po spadku w latach 2017–2023 istnieją przesłanki wskazujące na to, że 4-BMC pojawił się ponownie – od 2024 r. skonfiskowało około 1 tony, co stanowi 97 % całkowitej ilości 4-BMC skonfiskowanej od czasu, gdy rozpoczęto monitorowanie tej substancji w Unii.
- (10) Informacje pochodzące z konfiskat i pobranych próbek wskazują, że 4-BMC jest dostępny na rynku narkotykowym głównie w postaci proszku. Zgłoszono również istnienie tej substancji w innych postaciach, takich jak tabletki czy kapsułki, ale w znacznie mniejszym zakresie.
- (11) Nie zgłoszono żadnego przypadku zgonu z udziałem 4-BMC. Nie zgłoszono żadnego przypadku ostrego zatrucia bez skutku śmiertelnego, w którym potwierdzono by ekspozycję na 4-BMC. Dwa państwa członkowskie zgłosiły trzy przypadki ostrego zatrucia, w których podejrzewano ekspozycję na 4-BMC.
- (12) Z dostępnych informacji wynika, że chociaż 2-MMC, NEP i 4-BMC jako takie są zwykle sprzedawane i poszukiwane jako stymulanty, wydaje się, że przynajmniej w części substancje te są produkowane, przywożone, dystrybuowane, sprzedawane i używane jako legalne zamienniki kontrolowanych stymulantów, w tym amfetaminy, kokainy i MDMA. Mogą one również być niewłaściwie sprzedawane jako inne narkotyki.
- (13) Dostępne są jedynie ograniczone informacje dotyczące udziału przestępczości zorganizowanej w produkcji, nielegalnym obrocie i dystrybucji 2-MMC, NEP i 4-BMC w Unii. Pewne informacje wskazują jednak na istnienie czynów przestępczych, takich jak nielegalny obrót, nielegalna produkcja i przestępstwa związane z wprowadzaniem do obrotu, w odniesieniu do tych trzech substancji.
- (14) Z dostępnych informacji wynika, że 2-MMC, NEP i 4-BMC są produkowane przez przedsiębiorstwa chemiczne spoza Unii i przywożone do niej w dużych ilościach. Ponadto nieliczne informacje wskazują na to, że część produkcji odbywa się w nielegalnych laboratoriach w Unii.
- (15) 2-MMC, NEP i 4-BMC nie mają w Unii – ani, jak się wydaje, nigdzie indziej – uznanego zastosowania medycznego u ludzi ani u zwierząt. Poza wykorzystywaniem tych substancji w analitycznych materiałach referencyjnych i w badaniach naukowych nic nie wskazuje na to, że mogą one być one stosowane do innych celów.
- (16) Zagrożenia zdrowotne i społeczne związane z 2-MMC, NEP i 4-BMC prawdopodobnie wykazują pewne podobieństwa z innymi ściśle powiązаныmi syntetycznymi katynonami i psychostymulantami znajdującymi się pod kontrolą międzynarodową. Dostępne dowody oraz informacje dotyczące zagrożeń zdrowotnych i społecznych związanych z tymi substancjami stanowią wystarczającą podstawę do włączenia 2-MMC, NEP i 4-BMC do definicji narkotyku. Niemniej jednak w sprawozdaniach na temat oceny zagrożeń ustalono również, że dalsze badania mogłyby pozwolić na uzyskanie odpowiedzi na wiele pytań dotyczących 2-MMC, NEP i 4-BMC, wynikających z braku danych na temat zagrożeń dla zdrowia jednostki i dla zdrowia publicznego lub ryzyka społecznego.
- (17) 2-MMC, NEP i 4-BMC nie są wymienione w wykazie substancji objętych kontrolą w ramach Jednolitej konwencji (ONZ) o środkach odurzających z 1961 r., zmienionej protokołem z 1972 r., ani Konwencji (ONZ) o substancjach psychotropowych z 1971 r. 2-MMC, NEP i 4-BMC nie zostały jeszcze ocenione w ramach systemu Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (18) Informacje pochodzące z konfiskat przeprowadzonych przez organy ścigania w latach 2022–2024 wskazują na to, że dostępność i potencjał rozpowszechniania w Unii w przypadku 2-MMC, NEP i 4-BMC niedawno wzrosły i mogą być znaczne. Informacje na temat ostrej toksyczności 2-MMC, NEP i 4-BMC są nieliczne. Niemniej jednak dostępne dane sugerowałyby, że zagrożenia dla zdrowia związane z tymi trzema substancjami są porównywalne do zagrożeń związanych ze stosowaniem innych syntetycznych katynonów znajdujących się pod kontrolą międzynarodową. Ze względu na brak badań nie ma pewności co do potencjału uzależniającego i ryzyka nadużywania w przypadku 2-MMC, NEP i 4-BMC. Szkodę zdrowotną uznaje się za zagrażającą życiu, gdyż może ona spowodować śmierć lub śmiertelny uraz, ciężką chorobę, ciężkie upośledzenie fizyczne lub psychiczne, bądź rozprzestrzenianie się chorób, w tym transmisję wirusów krwiopochodnych, takich jak wirusowe zapalenie wątroby typu C i HIV. Skutki te są porównywalne z oddziaływaniem innych ściśle powiązanych syntetycznych katynonów i psychostymulantów objętych kontrolą międzynarodową, chociaż wymaga to dalszych badań.
- (19) Dostępne informacje wskazują również, że używanie 2-MMC, NEP i 4-BMC może powodować ryzyko społeczne i prowadzić do marginalizacji oraz większej podatności na zagrożenia. Może również stwarzać szerzej rozumiane zagrożenie dla bezpieczeństwa publicznego, zwłaszcza w przypadku prowadzenia pojazdów pod wpływem tych substancji.

- (20) Szesnaście państw członkowskich kontroluje 2-MMC na podstawie krajowych przepisów o kontroli narkotyków, trzy państwa członkowskie kontrolują tę substancję na podstawie przepisów dotyczących nowych substancji psychoaktywnych, a dwa państwa członkowskie stosują inne przepisy w celu jej kontroli. Piętnaście państw członkowskich kontroluje NEP na podstawie krajowych przepisów o kontroli narkotyków, cztery państwa członkowskie kontrolują tę substancję na podstawie przepisów dotyczących nowych substancji psychoaktywnych, a dwa państwa członkowskie stosują inne przepisy w celu jej kontroli. Czternaście państw członkowskich kontroluje 4-BMC na podstawie krajowych przepisów o kontroli narkotyków, cztery państwa członkowskie kontrolują tę substancję na podstawie przepisów dotyczących nowych substancji psychoaktywnych, a dwa państwa członkowskie stosują inne przepisy w celu jej kontroli. Biorąc pod uwagę, że wprowadzono już krajowe środki kontroli, włączenie 2-MMC, NEP i 4-BMC do definicji narkotyku, a tym samym objęcie ich zakresem przepisów dotyczących przestępstw i sankcji określonych w decyzji ramowej 2004/757/WSiSW pomogłoby uniknąć pojawienia się przeszkód w transgranicznym egzekwowaniu prawa i współpracy sądowej, a także umożliwiłoby ochronę przed zagrożeniami, które mogą się pojawić w wyniku dostępności i używania tych substancji.
- (21) Ponieważ warunki umożliwiające skorzystanie z uprawnień do przyjęcia aktu delegowanego zostały spełnione, a odpowiednia procedura – zastosowana, należy przyjąć dyrektywę delegowaną w celu włączenia 2-MMC, NEP i 4-BMC do załącznika do decyzji ramowej 2004/757/WSiSW.
- (22) Irlandia jest związana decyzją ramową 2004/757/WSiSW, zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2103 ⁽³⁾, zatem uczestniczy w przyjęciu i stosowaniu niniejszej dyrektywy.
- (23) Dania jest związana decyzją ramową 2004/757/WSiSW mającą zastosowanie do dnia 21 listopada 2018 r., ale nie jest związana dyrektywą (UE) 2017/2103. Dania nie uczestniczy zatem w przyjęciu niniejszej dyrektywy, nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (24) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną z dnia 28 września 2011 r. państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających ⁽⁴⁾ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych.
- (25) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję ramową 2004/757/WSiSW,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiana decyzji ramowej 2004/757/WSiSW

W załączniku do decyzji ramowej 2004/757/WSiSW dodaje się pkt 22, 23 i 24 w brzmieniu:

- „22. 2-(metyloamino)-1-(2-metylofenylo)propan-1-on (2-metylometkatynon, 2-MMC) (*).
23. 2-(etyloamino)-1-fenylopentan-1-on (N-etylonorpentedron, NEP) (*).
24. 1-(4-bromofenylo)-2-(metyloamino)propan-1-on (4-bromometkatynon, 4-BMC) (*).

(*) Dyrektywa delegowana Komisji (UE) 2025/2062 z dnia 14 października 2025 r. zmieniająca załącznik do decyzji ramowej Rady 2004/757/WSiSW w odniesieniu do włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku (Dz.U. L, 2025/2062, 23.12.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir_del/2025/2062/oj).”.

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2103 z dnia 15 listopada 2017 r. zmieniająca decyzję ramową Rady 2004/757/WSiSW w celu włączenia nowych substancji psychoaktywnych do definicji narkotyku i uchylająca decyzję Rady 2005/387/WSiSW (Dz.U. L 305 z 21.11.2017, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2017/2103/oj>).

⁽⁴⁾ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

Artykuł 2

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy 12 lipca 2026 r. najpóźniej w terminie. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 października 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
